

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. kovo 22 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Konkurencija – SESV 101 straipsnis – Dviejų nacionalinių konkurencijos institucijų tiriamas kartelis – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija – 50 straipsnis – *Ne bis in idem* principas – To paties pažeidimo buvimas – 52 straipsnio 1 dalis – *Ne bis in idem* principo apribojimai – Sąlygos – Bendrojo intereso tikslo siekimas – Proporciumas“

Byloje C-151/20

dėl *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija) 2020 m. kovo 12 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2020 m. kovo 27 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Bundewettbewerbsbehörde

prieš

Nordzucker AG,

Südzucker AG,

Agrana Zucker GmbH

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kuriį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, kolegijų pirmininkai A. Arabadjev, K. Jürimäe (pranešėja), C. Lycourgos, E. Regan, N. Jääskinen, I. Ziemele ir J. Passer, teisėjai M. Ilešič, T. von Danwitz, A. Kumin ir N. Wahl,

generalinis advokatas M. Bobek,

posėdžio sekretorius D. Dittert, skyriaus vadovas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2021 m. kovo 22 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Bundewettbewerbsbehörde*, atstovaujamos N. Harsdorf Enderndorf, B. Krauskopf ir A. Xeniadis,

* Proceso kalba: vokiečių.

- *Südzucker AG*, atstovaujamos *Rechtsanwälte C. von Köckritz, W. Bosch ir A. Fritzsche*,
- *Agrana Zucker GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte H. Wollmann, C. von Köckritz, W. Bosch ir A. Fritzsche*,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos J.-C. Halleux ir L. Van den Broeck, padedamų *avocats P. Vernet ir E. de Lophem*,
- Vokietijos vyriausybės, iš pradžių atstovaujamos J. Möller ir S. Heimerl, vėliau – J. Möller,
- Graikijos Respublikos, atstovaujamos L. Kotroni,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato S. Fiorentino*,
- Latvijos Respublikos, atstovaujamos K. Pommere,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna ir M. Wiącek,
- Europos Komisijos, atstovaujamos A. Keidel, G. Meessen, P. Rossi, H. van Vliet, A. Cleenewerck de Crayencour ir F. van Schaik,

susipažinęs su 2021 m. rugsėjo 2 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 50 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Bundeswettbewerbsbehörde* (Federalinė konkurencijos tarnyba, Austrija; toliau – Austrijos institucija) ir *Nordzucker AG*, *Südzucker AG* ir *Agrana Zucker GmbH* (toliau – *Agrana*) ginčą dėl šių bendrovių dalyvavimo atliekant SESV 101 straipsniui ir atitinkamoms Austrijos konkurencijos teisės nuostatomis prieštaraujančius veiksmus.

Teisinis pagrindas

- 3 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 6 ir 8 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:
„(6) Siekiant užtikrinti veiksmingą [Sąjungos] konkurencijos taisyklių taikymą, valstybių narių konkurencijos institucijos turėtų turėti daugiau galimybių jas taikyti. Tuo tikslu jos turi būti įgaliotos taikyti [Sąjungos] teisę.

<...>

(8) Siekiant užtikrinti veiksmingą [Sąjungos] konkurencijos taisyklių taikymą ir tai, kad bendradarbiavimo mechanizmai, numatyti šiame reglamente, tinkamai veiks, būtina įpareigoti valstybių narių konkurencijos institucijas ir teismus taikyti ir [SESV 101 bei 102] straipsnius tais atvejais, kai jie taiko nacionalinius konkurencijos įstatymus susitarimams ir veiksams, galintiems paveikti prekybą tarp valstybių narių. Be to, siekiant vidaus rinkoje sukurti "vienodas žaidimo taisykles", kurios būtų taikomos susitarimams, įmonių asociacijų sprendimams ir suderintiems veiksams, būtina pagal [SESV 103] straipsnio 2 dalies e punktą nustatyti santykį tarp nacionalinių įstatymų ir [Sąjungos] konkurencijos teisės. Tuo tikslu reikia nustatyti, kad nacionalinių konkurencijos įstatymų taikymas susitarimams, sprendimams ar suderintiems veiksams tokia prasme, kaip apibrėžta [SESV 101] straipsnio 1 dalyje, neturi sąlygoti tokių susitarimų, sprendimų ir suderintų veiksmų draudimo, jei jų nedraudžia [Sąjungos] konkurencijos teisė. Susitarimų, sprendimų ir suderintų veiksmų sąvokos yra savarankiškos [Sąjungos] konkurencijos teisės sąvokos, apimančios įmonių elgsenos rinkoje derinimą, kaip tai interpretuoja [Sąjungos] teismai. <...>“

4 Šio reglamento 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

1. Valstybių narių konkurencijos institucijos ar nacionaliniai teismai, taikydami nacionalinius konkurencijos įstatymus susitarimams, įmonių asociacijų sprendimams ar suderintiems veiksams tokia prasme, kaip apibrėžta [SESV 101] straipsnio 1 dalyje, jei jie gali paveikti prekybą tarp valstybių narių tokia prasme, kaip apibrėžta minėtoje straipsnio dalyje, tokiems susitarimams, sprendimams ar suderintiems veiksams taiko ir [SESV 101] straipsnio nuostatas. Valstybių narių konkurencijos institucijos ar nacionaliniai teismai, taikydami nacionalinius konkurencijos įstatymus bet kuriam [SESV 102] straipsniu draudžiamam piktnaudžiavimui, taiko ir [SESV 102] straipsnio nuostatas.

2. Nacionaliniais konkurencijos įstatymais negali būti draudžiami susitarimai, įmonių asociacijų sprendimai ar suderinti veiksmai, kurie gali paveikti prekybą tarp valstybių narių, tačiau neribojantys konkurencijos, kaip apibrėžta [SESV 101] straipsnio 1 dalyje, arba tenkinantys [SESV 101] straipsnio 3 dalies reikalavimus, arba apimami reglamento dėl [SESV 101] straipsnio 3 dalies taikymo. Šis reglamentas nedraudžia valstybėms narėms priimti ir taikyti savo teritorijoje griežtesnius nacionalinius įstatymus, draudžiančius įmonių vienašališkus veiksmus ar nustatančius už juos sankcijas.“

5 Minėto reglamento 5 straipsnyje nurodyta:

„Valstybių narių konkurencijos institucijos turi teisę atskirose bylose taikyti [SESV 101 ir 102] straipsnius. Tuo tikslu, veikdamos savo iniciatyva ar skundo pagrindu, jos gali priimti tokius sprendimus:

- pareikalauti nutraukti pažeidimą,
- taikyti laikinąsias apsaugos priemones,
- priimti įsipareigojimus,
- skirti vienkartinės, periodinės ar kitas nacionaliniuose įstatymuose numatytas nuobaudas.

Jeigu valstybių narių konkurencijos institucijos, remdamosi turima informacija, mano, kad uždraudimo kriterijai nėra tenkinami, jos gali nuspręsti, kad imtis veiksmų nėra pagrindo.“

6 To paties reglamento 12 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Komisija ir valstybių narių konkurencijos institucijos turi teisę [SESV 101 ir 102] straipsnių taikymo tikslu teikti viena kitai ir naudoti kaip įrodymą bet kurį faktais patvirtintą ar teisės dalyką, įskaitant konfidencialią informaciją.“

7 Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Komisija savo sprendimu gali skirti baudas įmonėms ar įmonių asociacijoms, jeigu jos tyčia ar dėl neatsargumo pažeidžia SESV 101 ar 102 straipsnio nuostatas.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

8 *Nordzucker*, *Südzucker* ir jos patronuojamoji bendrovė *Agrana* veikia pramoninio ir vartoti skirto cukraus gamybos ir prekybos juo rinkoje (toliau – cukraus rinka).

9 *Nordzucker* ir *Südzucker* kartu su trečiu dideliu gamintoju užima dominuojančią padėtį Vokietijos cukraus rinkoje. *Nordzucker* gamyklos yra šios valstybės narės šiaurėje, o *Südzucker* gamyklos – pietuose. Dėl gamyklų vietos, cukraus charakteristikų ir jo transporto išlaidų Vokietijos cukraus rinka tradiciškai buvo padalyta į tris pagrindines geografines zonas, kurių kiekvienoje dominuojančią padėtį užima vienas iš šių trijų didelių gamintojų. Šis geografinis rinkos padalijimas neapėmė užsienio rinkų, įskaitant tas, kuriose veikė šių trijų gamintojų patronuojamosios bendrovės, ir nebuvo susijęs, be kita ko, su Austrijos rinka.

10 *Agrana* yra pagrindinė cukraus gamintoja Austrijoje. Ji daugiausia savarankiškai veikia savo aptarnaujamose rinkose.

11 2004 m. naujoms valstybėms narėms įstojus į Sąjungą, Vokietijos cukraus gamintojams kilo susirūpinimas dėl tose valstybėse narėse įsteigtų įmonių daromo konkurencinio spaudimo. Šiomis aplinkybėmis vėliausiai nuo 2004 m. vyko keli *Nordzucker* ir *Südzucker* komercijos direktorių susitikimai, po kurių šios bendrovės susitarė nekonkuruoti tarpusavyje, besiverždamos į jų tradicines pagrindines prekybos zonas, kad išvengtų šio naujo konkurencinio spaudimo.

12 2005 m. pabaigoje *Agrana* atkreipė dėmesį į tai, kad cukrus į Austrijos rinką tiekiamas, be kita ko, iš *Nordzucker* patronuojamosios bendrovės ir Austrijos pramoniniams pirkėjams, kurių išimtinė tiekėja iki tol buvo *Agrana*.

13 2006 m. vasario 22 d. per pokalbį telefonu *Agrana* vadovas informavo *Südzucker* komercijos direktorių apie šį tiekimą ir paprašė pateikti *Nordzucker* kontaktinio asmens vardą ir pavardę.

14 Tuomet tą pačią dieną *Südzucker* komercijos direktorius paskambino *Nordzucker* komercijos direktoriui, siekdamas informuoti jį apie minėtą tiekimą į Austriją, ir užsiminė apie galimas pasekmes Vokietijos cukraus rinkai (toliau – aptariamas pokalbis telefonu). Nenustatyta, kad *Agrana* buvo informuota apie šį telefono skambutį.

15 *Nordzucker* pateikus prašymus atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, be kita ko, *Bundeskartellamt* (Federalinė konkurencijos tarnyba, Vokietija; toliau – Vokietijos institucija) ir Austrijos institucijai, šios institucijos tuo pačiu metu pradėjo tyrimo procedūras.

- 16 2010 m. rugsėjo mėn. Austrijos valdžios institucija pateikė *Oberlandesgericht Wien* (Vienos aukštesnysis apygardos teismas, Austrija), kuris yra jurisdikciją kartelių bylose turintis Austrijos teismas, skundą, juo prašė pripažinti, kad *Nordzucker* pažeidė SESV 101 straipsnį ir atitinkamas Austrijos teisės nuostatas, ir skirti *Südzucker* dvi baudas, iš kurių vieną solidariai su *Agrana*. Viena iš faktinių aplinkybių, kurias Austrijos institucija nurodė siekdama įrodyti šių trijų įmonių dalyvavimą kartelyje Austrijos cukraus rinkoje, be kita ko, buvo aptariamas pokalbis telefonu.
- 17 Savo ruožtu 2014 m. vasario 18 d. sprendimu, kuris įsiteisėjo, Vokietijos institucija konstatavo, kad *Nordzucker*, *Südzucker* ir šio sprendimo 9 punkte nurodytas trečiasis Vokietijos gamintojas pažeidė SESV 101 straipsnį ir atitinkamas Vokietijos konkurencijos teisės nuostatas, ir, be kita ko, skyrė *Südzucker* 195 500 000 EUR baudą (toliau – Vokietijos institucijos galutinis sprendimas). Pagal tą sprendimą šios įmonės cukraus rinkoje įgyvendino susitarimą dėl abipusės pagrindinių pardavimo zonų apsaugos, reguliariai rengdamos *Nordzucker* ir *Südzucker* atstovų susitikimus; šie susitikimai vyko 2004–2007 m. laikotarpiu ar net iki 2008 m. vasaros. Minėtame sprendime Vokietijos institucija pakartojo aptariamo pokalbio telefonu, per kurį *Nordzucker* ir *Südzucker* atstovai kalbėjosi apie Austrijos rinką, turinį. Iš visų šios institucijos konstatuotų faktinių aplinkybių šis pokalbis yra vienintelė su pastarąja rinka susijusi aplinkybė.
- 18 2019 m. gegužės 15 d. nutartimi *Oberlandesgericht Wien* (Vienos aukštesnysis apygardos teismas) atmetė Austrijos institucijos skundą, be kita ko, motyvuodamas tuo, kad dėl susitarimo, sudaryto per aptariamą pokalbį telefonu, nacionalinė konkurencijos institucija jau skyrė sankciją, todėl nauja sankcija prieštarautų *ne bis in idem* principui.
- 19 Austrijos institucija apskundė šią nutartį *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija), kuris yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Ji prašo, pirma, konstatuoti, kad dėl šio susitarimo *Nordzucker* pažeidė SESV 101 straipsnį ir atitinkamas Austrijos konkurencijos teisės nuostatas ir, antra, už tą patį pažeidimą skirti *Südzucker* tinkamo dydžio baudą.
- 20 Pirmiausia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pagal Chartijos 50 straipsnyje įtvirtintą *ne bis in idem* principą kilo klausimas dėl galimybės atsižvelgti į aptariamą pokalbį telefonu, nors jis buvo aiškiai nurodytas galutiniame Vokietijos institucijos sprendime.
- 21 Pirma, tas teismas pažymėjo, kad *ne bis in idem* principas, kurio sudedamoji dalis yra „idem“, buvo aiškinamas skirtingai. Pavyzdžiui, konkurencijos teisės srityje, be kita ko, iš 2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Toshiba Corporation ir kt.* (C-17/10, EU:C:2012:72, 97 punktas), matyti, kad šis principas gali būti taikomas, tik jei įvykdomi trys kumuliaciniai kriterijai, t. y. faktinių aplinkybių tapatumas, pažeidėjų tapatumas ir saugomo teisinio intereso tapatumas. Tačiau kitose Sąjungos teisės srityse, visų pirma 2006 m. kovo 9 d. Sprendime *Van Esbroeck* (C-436/04, EU:C:2006:165, 36 punktas) ir 2018 m. kovo 20 d. Sprendime *Menci* (C-524/15, EU:C:2018:197, 35 punktas), Teisingumo Teismas nesivadovavo kriterijumi dėl saugomo teisinio intereso tapatumo.
- 22 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia klausimą, ar, vertinant sudedamąją dalį „idem“, reikia, be kitų veiksnių, atsižvelgti į susitarimų, sudarytų skirtingų valstybių narių teritorijoje, teritorinį poveikį, pagal analogiją vadovaujantis tuo, kas buvo konstatuota 2006 m. gegužės 18 d. Sprendime *Archer Daniels Midland ir Archer Daniels Midland Ingredients / Komisija* (C-397/03 P, EU:C:2006:328), 2006 m. birželio 29 d. Sprendime *Showa Denko / Komisija* (C-289/04 P, EU:C:2006:431) ir 2012 m. vasario 14 d. Sprendime *Toshiba Corporation ir kt.* (C-17/10, EU:C:2012:72, 99–103 punktai).

- 23 Dėl pagrindinės bylos prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymėjo, kad Austrijos institucijos teigimu, Vokietijos institucijos galutiniu sprendimu skiriant baudą neatsižvelgta į kartelio Austrijoje poveikį. Be to, remiantis 2019 m. birželio 28 d. Vokietijos institucijos pirmininko pavaduotojo nuomone, šios institucijos sprendimais sankcijos iš principo skiriamos tik už antikonkurencinį poveikį Vokietijoje. Vis dėlto *Oberlandesgericht Wien* (Vienos aukštesnysis apygardos teismas) konstatavo priešingai, remdamasis tuo, kad Vokietijos institucijos galutiniame sprendime ypatingas dėmesys skirtas aptariamam telefoniniam pokalbiui.
- 24 Be to, dėl prašymo konstatuoti, kad *Nordzucker* padarė pažeidimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymėjo, jog Austrijos institucija šiai įmonei pagal nacionalinę teisę pritaikė atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo priemones. Tas teismas pabrėžė, kad, remiantis 2013 m. birželio 18 d. Sprendimu *Schenker & Co. ir kt.* (C-681/11, EU:C:2013:404), nacionalinė konkurencijos institucija gali tik konstatuoti pažeidimą, bet neskirti baudos, ir iškėlė klausimą, ar „ne bis in idem“ turi būti taikomas tokiai pažeidimo konstatavimo procedūrai. Iš tiesų Teisingumo Teismas, be kita ko, 2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Toshiba Corporation ir kt.* (C-17/10, EU:C:2012:72) 94 punkte, nusprendė, kad šio principo turi būti laikomasi tik procedūrose dėl baudų skyrimo.
- 25 Šiomis aplinkybėmis *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar su konkurencijos teise susijusioje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje *ne bis in idem* principui taikyti nustatytas trečiasis kriterijus, t. y. kad turi būti pažeistas tapatus saugomas teisinis interesas, taikytinas ir tuo atveju, kai dviejų valstybių narių konkurencijos institucijos toms pačioms faktinėms aplinkybėms ir tų pačių asmenų atžvilgiu, be nacionalinės teisės normų, privalo taikyti ir tas pačias Europos Sąjungos teisės normas (nagrinėjamu atveju – SESV 101 straipsnį)?
- Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai:
2. Ar tokiu lygiagretaus Europos [Sąjungos] ir nacionalinės konkurencijos teisės taikymo atveju saugomas teisinis interesas yra tapatus?
3. Ar, taikant *ne bis in idem* principą, svarbu tai, ar laiko atžvilgiu ankstesniame vienos valstybės narės konkurencijos institucijos sprendime dėl baudos skyrimo buvo atsižvelgta į konkurencijos pažeidimo faktines pasekmes kitai valstybei narei, kurios konkurencijos institucija sprendimą savo nagrinėtoje konkurencijos byloje priėmė vėliau?
4. Ar procesas, kuriame dėl vieno iš dalyvių dalyvavimo nacionalinėje atleidimo nuo baudų programoje gali būti tik konstatuotas jo padarytas konkurencijos teisės pažeidimas, yra *ne bis in idem* principu grindžiamas procesas, ar tiesiog konstatuoti pažeidimą galima neatsižvelgiant į ankstesnio proceso, per kurį (kitoje valstybėje nareje) buvo skirta bauda, baigtį?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo ir trečiojo klausimų

- 26 Pirmuoju ir trečiuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Chartijos 50 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama valstybės narės konkurencijos institucijai atlikti tyrimą dėl įmonės veiksmų ir prireikus skirti jai baudą už SESV 101 straipsnio ir atitinkamų nacionalinės konkurencijos teisės nuostatų pažeidimą dėl elgesio, kuris turėjo antikoncepcinį tikslą ar poveikį tos valstybės narės teritorijoje, nors kitos valstybės narės konkurencijos institucija nurodė šį elgesį savo galutiniame sprendime, priimtame dėl šios įmonės po to, kai buvo baigta SESV 101 straipsnio ir atitinkamų tos kitos valstybės narės konkurencijos teisės nuostatų pažeidimo nagrinėjimo procedūra.
- 27 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas visų pirma nori išsiaiškinti kriterijus, reikšmingus vertinant, ar abi nacionalinės konkurencijos institucijos priėmė sprendimus dėl tų pačių faktinių aplinkybių.

Pirminės pastabos

- 28 Reikia priminti, kad *ne bis in idem* principas yra pagrindinis Sąjungos teisės principas (2002 m. spalio 15 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. / Komisija*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, EU:C:2002:582, 59 punktas), kuris dabar įtvirtintas Chartijos 50 straipsnyje.
- 29 Chartijos 50 straipsnyje numatyta, kad „[n]iekas negali būti antrą kartą teisiamas ar baudžiamas už nusikalstamą veiką, dėl kurios Sąjungoje jis jau buvo galutinai išteisintas ar pripažintas kaltu pagal įstatymą“. Taigi pagal *ne bis in idem* principą draudžiama kartu vykdyti persekiojimus ir taikyti baudžiamojo pobūdžio sankcijas, kaip tai suprantama pagal minėtą straipsnį, už tą pačią to paties asmens veiką (2018 m. kovo 20 d. Sprendimo *Menci*, C-524/15, EU:C:2018:197, 25 punktas ir nurodyta jurisprudencija).
- 30 Dėl nagrinėjamo persekiojimo ir sankcijų baudžiamojo pobūdžio vertinimo, kurį turi atlikti prašymą priimti prejudicinį pateikęs teismas, reikia priminti, kad reikšmingi trys kriterijai. Pirmasis kriterijus – teisinis pažeidimo kvalifikavimas pagal nacionalinę teisę; antrasis – pats pažeidimo pobūdis ir trečiasis – suinteresuotajam asmeniui gresiančios sankcijos griežtumo laipsnis (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 5 d. Sprendimo *Bonda*, C-489/10, EU:C:2012:319, 37 punktas ir 2018 m. kovo 20 d. Sprendimo *Menci*, C-524/15, EU:C:2018:197, 26 ir 27 punktai).
- 31 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad Chartijos 50 straipsnis taikomas ne tik persekiojimui ir sankcijoms, kurie nacionalinėje teisėje kvalifikuojami kaip „baudžiamieji“, jis taip pat apima, neatsižvelgiant į tokį kvalifikavimą pagal nacionalinę teisę, persekiojimą ir sankcijas, kurie turi būti laikomi esančiais baudžiamojo pobūdžio remiantis kitais dviem pirmesniame punkte nurodytais kriterijais (šiuo klausimu žr. 2018 m. kovo 20 d. Sprendimo *Menci*, C-524/15, EU:C:2018:197, 30 punktą).
- 32 Be to, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad per procedūras, per kurias skiriamos baudos pagal konkurencijos teisę, turi būti laikomasi *ne bis in idem* principo. Pagal šį principą draudžiama konkurencijos srityje pakartotinai skirti sankciją įmonei ar ją persekioti dėl

antikonkurencinių veiksmų, dėl kurių ankstesniu nebeskundžiamu sprendimu jai skirta sankcija arba dėl kurių ji išteisinta (2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Toshiba Corporation ir kt.*, C-17/10, EU:C:2012:72, 94 punktą ir nurodyta jurisprudencija ir 2019 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie*, C-617/17, EU:C:2019:283, 28 punktą).

- 33 Vadinasi, *non bis in idem* principo taikymas pagal konkurencijos teisę vykdomose procedūrose siejamas su dviem sąlygomis: pirma, turi būti ankstesnis galutinis sprendimas („bis“ sąlyga) ir, antra, ankstesnis sprendimas ir vėlesnis persekiojimas ar sprendimai turi būti susiję su tais pačiais veiksmais („idem“ sąlyga).

Dėl „bis“ sąlygos

- 34 Dėl „bis“ sąlygos reikia priminti, jog tam, kad būtų laikoma, kad sprendimu galutinai nuspręsta dėl faktinių aplinkybių, dėl kurių pradėta antra procedūra, būtina ne tik tai, kad šis sprendimas būtų tapęs galutinis, bet ir tai, kad jis būtų priimtas įvertinus bylos esmę (pagal analogiją žr. 2014 m. birželio 5 d. Sprendimo *M*, C-398/12, EU:C:2014:1057, 28 ir 30 punktai).
- 35 Nagrinėjamu atveju iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo išvadų matyti, kad Vokietijos institucijos galutinis sprendimas yra ankstesnis galutinis sprendimas, kaip tai suprantama pagal pirmesniame punkte nurodytą jurisprudenciją.

Dėl „idem“ sąlygos

- 36 Kalbant apie „idem“ sąlygą, pažymėtina, jog iš pačios Chartijos 50 straipsnio formuluotės matyti, kad pagal šį straipsnį draudžiama tą patį asmenį teisti arba bausti už tą pačią nusikalstamą veiką daugiau kaip vieną kartą.
- 37 Kaip prašyme priimti prejudicinį sprendimą nurodo šį prašymą pateikęs teismas, pagrindinėje byloje nagrinėjami įvairūs persekiojimai ir sankcijos nukreipti į tuos pačius juridinius asmenis, t. y. *Nordzucker* ir *Südzucker*.
- 38 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją reikšmingas to paties pažeidimo buvimo vertinimo kriterijus yra faktinių aplinkybių tapatumas, suprantamas kaip konkrečių neatskiriamai tarpusavyje susijusių aplinkybių, dėl kurių atitinkamas asmuo išteisinamas arba galutinai nuteisiamas, visumos buvimas. Taigi pagal Chartijos 50 straipsnį draudžiama už tą pačią veiką skirti kelias baudžiamojo pobūdžio sankcijas pasibaigus įvairiems tam skirtiems procesams (2018 m. kovo 20 d. Sprendimo *Menci*, C-524/15, EU:C:2018:197, 35 punktą ir 2018 m. kovo 20 d. Sprendimo *Garlsson Real Estate ir kt.*, C-537/16, EU:C:2018:193, 37 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).
- 39 Be to, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad tai, kaip pagal nacionalinę teisę teisiškai kvalifikuojama veika, ir tai, koks teisinis interesas yra saugomas, neturi reikšmės siekiant konstatuoti tą patį pažeidimą, nes pagal Chartijos 50 straipsnį teikiama apsauga įvairiose valstybėse narėse negali skirtis (2018 m. kovo 20 d. Sprendimo *Menci*, C-524/15, EU:C:2018:197, 36 punktą ir 2018 m. kovo 20 d. Sprendimo *Garlsson Real Estate ir kt.*, C-537/16, EU:C:2018:193, 38 punktą).

- 40 Tas pats pasakytina ir dėl Chartijos 50 straipsnyje įtvirtinto *ne bis in idem* principo taikymo Sąjungos konkurencijos teisės srityje, nes, išskyrus atvejus, kai Sąjungos teisėje numatyta kitaip, pagal šią nuostatą suteikiama apsauga vienoje jos srityje negali skirtis nuo kitoje srityje teikiamos apsaugos (šios dienos Sprendimo *bpost*, C-117/20, 35 punktas).
- 41 Kalbant apie kriterijų dėl faktinių aplinkybių tapatumo, pažymėtina, kad klausimą, ar įmonės ėmėsi veiksmų, kurių tikslas ar poveikis buvo konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas, reikia vertinti ne abstrakčiai, o atsižvelgiant į teritoriją ir produktų rinką, kuriose tokie veiksmai turėjo tokį tikslą ar poveikį, ir į laikotarpį, kuriuo tokie veiksmai turėjo tokį tikslą ar poveikį (pagal analogiją žr. 2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Toshiba Corporation ir kt.*, C-17/10, EU:C:2012:72, 99 punktą ir 2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Slovak Telekom*, C-857/19, EU:C:2021:139, 45 punktą).
- 42 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris vienintelis turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl faktinių aplinkybių, privalo nustatyti, ar jo nagrinėjamas ginčas susijęs su tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis, dėl kurių priimtas Vokietijos institucijos galutinis sprendimas atsižvelgiant į su juo susijusią teritoriją, produktų rinką ir laikotarpį. Taigi tas teismas turi nustatyti minėto sprendimo taikymo sritį. Kaip išvados 68 punkte pažymėjo generalinis advokatas, pagal Reglamento Nr. 1/2003 12 straipsnio 1 dalį nacionalinis teismas, padedamas nacionalinės konkurencijos institucijos, gali prašyti kitos valstybės narės konkurencijos institucijos suteikti galimybę susipažinti su jos priimtu sprendimu ir informacija apie to sprendimo turinį. Vis dėlto Teisingumo Teismas gali tam teismui pateikti Sąjungos teisės aiškinimo gaires vertinant šią taikymo sritį.
- 43 Šiuo klausimu iš bylos medžiagos matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimai konkrečiai susiję su aplinkybe, kad Austrijoje vykdomas persekiojimas grindžiamas faktinėmis aplinkybėmis, t. y. aptariamu pokalbiu telefonu, per kurį buvo aptariama Austrijos cukraus rinka ir kuris jau buvo paminėtas Vokietijos valdžios institucijos galutiniame sprendime. Tam teismui kyla klausimas, ar, atsižvelgiant į tai, kad tame sprendime paminėtas tas pokalbis telefonu, įvykdyta su faktinių aplinkybių tapatumu susijusi sąlyga.
- 44 Šiuo klausimu, atsižvelgiant į šio sprendimo 41 punkte nurodytą jurisprudenciją, reikia pažymėti, kad vien aplinkybės, jog valstybės narės institucija sprendime, kuriuo konstatuojamas Sąjungos konkurencijos teisės ir atitinkamų šios valstybės narės teisės nuostatų pažeidimas, nurodo su kitos valstybės narės teritorija susijusią faktinę aplinkybę, nepakanka, kad būtų galima konstatuoti, jog dėl šios faktinės aplinkybės pradėtas persekiojimas arba ši institucija ją pripažino kaip vieną iš pažeidimo sudėties požymių. Be to, reikia patikrinti, ar siekdama konstatuoti pažeidimą, nustatyti dėl šio pažeidimo persekiojamo asmens atsakomybę ir prireikus skirti jam sankciją minėta institucija iš tikrųjų priėmė sprendimą dėl tos faktinės aplinkybės, todėl minėtas pažeidimas turėtų būti laikomas apimančiu tos kitos valstybės narės teritoriją (pagal analogiją žr. 2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Toshiba Corporation ir kt.*, C-17/10, EU:C:2012:72, 101 ir 102 punktus).
- 45 Taigi, remdamasis visų reikšmingų faktinių aplinkybių vertinimu prašymą priimti prejudicinį pateikęs teismas turi patikrinti, ar Vokietijos institucijos galutiniu sprendimu buvo siekiama konstatuoti nagrinėjamą kartelį ir skirti už jį sankciją, kiek jis dėl savo tikslo ar antikonkurencinio poveikio atitinkamu laikotarpiu susijęs ne tik su Vokietijos, bet ir su Austrijos rinka.

- 46 Atliekant šį vertinimą, be kita ko, reikia išnagrinėti, ar Vokietijos institucijos teisiniai vertinimai, atlikti remiantis jos galutiniame sprendime konstatuotomis faktinėmis aplinkybėmis, susiję tik su Vokietijos rinka, ar ir su Austrijos cukraus rinka. Be to, reikia nustatyti, ar apskaičiuodama baudą pagal apyvartą rinkoje, kurią paveikė pažeidimas, Vokietijos institucija rėmėsi tik apyvarta Vokietijoje (pagal analogiją žr. 2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Toshiba Corporation ir kt.*, C-17/10, EU:C:2012:72, 101 punktą).
- 47 Jeigu įvertinęs visas reikšmingas aplinkybes prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nuspręstų, kad Vokietijos institucijos sprendimu nebuvo konstatuotas pagrindinėje byloje nagrinėjamas kartelis ir už jį nebuvo skirta sankcija dėl jo tikslo ar antikonkurencinio poveikio Austrijos teritorijoje, tas teismas turėtų konstatuoti, kad jo nagrinėjama byla nesusijusi su tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis, dėl kurių priimtas Vokietijos institucijos galutinis sprendimas, todėl pagal *ne bis in idem* principą, kaip jis suprantamas pagal Chartijos 50 straipsnį, nedraudžiamas naujas persekiojimas ar naujos sankcijos (pagal analogiją žr. 2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Toshiba Corporation ir kt.*, C-17/10, EU:C:2012:72, 103 punktą).
- 48 Priešingu atveju, jei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nuspręstų, kad Vokietijos institucijos galutiniu sprendimu buvo konstatuotas nagrinėjamas kartelis ir už jį skirta sankcija taip pat dėl jo tikslo ar antikonkurencinio poveikio Austrijos teritorijoje, tas teismas turėtų konstatuoti, kad jo nagrinėjama byla susijusi su tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis, dėl kurių priimtas Vokietijos institucijos galutinis sprendimas. Toks kumuliatyvus persekiojimo ir prireikus sankcijų taikymas yra Chartijos 50 straipsnyje garantuojamos pagrindinės teisės apribojimas.
- Dėl Chartijos 50 straipsnyje garantuojamos pagrindinės teisės galimo apribojimo pateisinimo*
- 49 Siekiant prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui pateikti išsamų atsakymą, reikia pridurti, kad Chartijos 50 straipsnyje garantuojamos pagrindinės teisės apribojimas, kaip antai apribojimas, kuris egzistuoja šio sprendimo 48 punkte nurodytu atveju, gali būti pateisinamas remiantis Chartijos 52 straipsnio 1 dalimi (2014 m. gegužės 27 d. Sprendimo *Spasic*, C-129/14 PPU, EU:C:2014:586, 55 ir 56 punktai ir 2018 m. kovo 20 d. Sprendimo *Menci*, C-524/15, EU:C:2018:197, 40 punktas).
- 50 Remiantis Chartijos 52 straipsnio 1 dalies pirmu sakiniu, bet koks Chartijoje pripažintų teisių ir laisvių įgyvendinimo apribojimas turi būti numatytas įstatymo ir nekeisti šių teisių ir laisvių esmės. Pagal tos pačios dalies antrą sakinį, remiantis proporcingumo principu, teisių ir laisvių apribojimai galimi tik tuo atveju, jeigu jie būtini ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendruosius interesus arba reikalingi kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti.
- 51 Kalbant apie Chartijos 52 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje nustatytas sąlygas, konkrečiai – apie klausimą, ar Chartijos 50 straipsnyje garantuojamos pagrindinės teisės apribojimas dėl dviejų nacionalinių konkurencijos institucijų atliekamo kumuliatyvaus persekiojimo ir prireikus sankcijų taikymo atitinka bendrojo intereso tikslą, reikia pažymėti, kad SESV 101 straipsnis yra su viešąja tvarka susijusi nuostata, pagal kurią draudžiami karteliai ir kuria siekiama vidaus rinkos veikimui būtino tikslo – užtikrinti, kad konkurencija nebūtų iškraipoma šioje rinkoje (šiuo klausimu žr. 1999 m. birželio 1 d. Sprendimo *Eco Swiss*, C-126/97, EU:C:1999:269, 36 punktą ir 2006 m. liepos 13 d. Sprendimo *Manfredi ir kt.*, C-295/04–C-298/04, EU:C:2006:461, 31 punktą).

- 52 Atsižvelgiant į svarbą, kuri šiam bendrojo intereso tikslui teikiama Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, kumuliatyvus persekiojimo ir baudžiamojo pobūdžio sankcijų taikymas gali būti pateisinamas, jei, siekiant tokio tikslo, šis persekiojimas ir sankcijos turi papildomų tikslų, kurie tam tikrais atvejais yra susiję su kitais to paties atitinkamo elgesio aspektais (šiuo klausimu žr. 2018 m. kovo 20 d. Sprendimo *Menci*, C-524/15, EU:C:2018:197, 44 punktą).
- 53 Šiuo klausimu, kalbant apie valstybių narių institucijų vaidmenį laikantis Sąjungos teisės konkurencijos srityje, reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1/2003 3 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatytas glaudus SESV 101 straipsnyje įtvirtinto kartelių draudimo ir atitinkamų nacionalinės konkurencijos teisės nuostatų ryšys. Kai nacionalinė konkurencijos institucija įmonių susitarimui, kuris gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnį, taiko kartelius draudžiančias nacionalinės teisės nuostatas, pagal šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį ji kartu privalo taikyti ir SESV 101 straipsnį (2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Toshiba Corporation ir kt.*, C-17/10, EU:C:2012:72, 77 punktą ir 2012 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Expedia*, C-226/11, EU:C:2012:795, 18 punktą).
- 54 Pagal Reglamento Nr. 1/2003 3 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą nacionaliniais konkurencijos įstatymais negali būti draudžiami susitarimai, kurie gali paveikti prekybą tarp valstybių narių, jeigu jais nėra ribojama konkurencija, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį (2012 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Expedia*, C-226/11, EU:C:2012:795, 19 punktą).
- 55 Iš šių nuostatų, siejamų su Reglamento Nr. 1/2003 8 konstatuojamąja dalimi, matyti, kad nacionalinės konkurencijos teisės nuostatomis negali būti draudžiami susitarimai, sprendimai ir suderinti veiksmai, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį, jeigu jie nedraudžiami ir pagal šią nuostatą. Kitaip tariant, taikant nacionalinės konkurencijos teisės nuostatas negali būti gauta kitokio rezultato, nei taikant SESV 101 straipsnio 1 dalį.
- 56 Taigi tuo atveju, kai dvi nacionalinės konkurencijos institucijos, siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi kartelių draudimo pagal SESV 101 straipsnį ir atitinkamas jų nacionalinės teisės nuostatas, persekioja dėl tų pačių faktinių aplinkybių ir už jas baudžia, jos abi siekia to paties bendrojo tikslo – užtikrinti, kad konkurencija vidaus rinkoje nebūtų iškraipoma susitarimais, įmonių asociacijų sprendimais ar suderintais veiksmais.
- 57 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad kumuliatyvus persekiojimo ir sankcijų taikymas, jei toks persekiojimas ir sankcijos neturi papildomų tikslų, kurie būtų susiję su skirtingais to paties elgesio aspektais, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 52 punkte nurodytą jurisprudenciją, bet kuriuo atveju negali būti pateisinamas pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį.
- 58 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį ir trečiąjį klausimus reikia atsakyti: Chartijos 50 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiama valstybės narės konkurencijos institucijai atlikti tyrimo dėl įmonės veiksmų ir prireikus skirti jai baudą už SESV 101 straipsnio ir atitinkamų nacionalinės konkurencijos teisės nuostatų pažeidimą dėl elgesio, kuris turėjo antikonkurencinį tikslą ar poveikį tos valstybės narės teritorijoje, nors kitos valstybės narės konkurencijos institucija nurodė šį elgesį savo galutiniame sprendime, priimtame dėl šios įmonės po to, kai buvo baigta SESV 101 straipsnio ir atitinkamų tos kitos valstybės narės konkurencijos teisės nuostatų pažeidimo nagrinėjimo procedūra, jeigu tas sprendimas nėra grindžiamas išvada dėl antikonkurencinio tikslo ar poveikio pirmosios valstybės narės teritorijoje.

Dėl antrojo klausimo

- 59 Atsižvelgiant į atsakymą į pirmąjį ir trečiąjį klausimus, nereikia atsakyti į antrąjį klausimą.

Dėl ketvirtojo klausimo

- 60 Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Chartijos 50 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad konkurencijos teisės įgyvendinimo procedūrai, per kurią dėl atitinkamos šalies dalyvavimo nacionalinėje atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo programoje šios teisės pažeidimas gali būti tik konstatuotas, gali būti taikomas *ne bis in idem* principas.
- 61 Pirma, reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 32 punkte nurodytos jurisprudencijos, pagal *ne bis in idem* principą konkurencijos srityje draudžiama pakartotinai skirti sankciją įmonei ar ją persekioti dėl antikonkurencinių veiksmų, dėl kurių ankstesniu nebeskundžiamu sprendimu jai jau buvo skirta sankcija arba ji buvo išteisinta.
- 62 Taigi *ne bis in idem* principu siekiama neleisti „pakartotinai skirti sankcijos įmonei ar jos persekioti“, o tai reiškia, kad ankstesniu nebeskundžiamu sprendimu įmonei buvo skirta sankcija arba ji buvo išteisinta. Šiuo principu, kylančiu iš *res judicata* galios principo, siekiama garantuoti teisinį saugumą ir teisingumą užtikrinant, kad atitinkamas asmuo, kurio baudžiamasis persekiojimas įvykdytas ir kuriam galbūt paskirta bausmė, būtų tikras, kad dar kartą nebus persekiojamas už tą patį nusižengimą (šiuo klausimu žr. 2019 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie*, C-617/17, EU:C:2019:283, 29 ir 33 punktus).
- 63 Darytina išvada, kad baudžiamojo pobūdžio persekiojimo pradėjimas savaime gali patekti į *ne bis in idem* principo taikymo sritį, neatsižvelgiant į tai, ar atlikus šį persekiojimą iš tikrųjų skiriama sankcija.
- 64 Antra, reikia pažymėti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją SESV 101 straipsnis bei Reglamento Nr. 1/2003 5 straipsnis ir 23 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinami taip, kad tuo atveju, jei nustatomas SESV 101 straipsnio pažeidimas, nacionalinės konkurencijos institucijos išimties tvarka gali tik konstatuoti šį pažeidimą, bet neskirti baudos, jeigu atitinkama įmonė dalyvavo nacionalinėje atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo programoje (2013 m. birželio 18 d. Sprendimo *Schenker & Co. ir kt.*, C-681/11, EU:C:2013:404, 50 punktą). Siekiant užtikrinti, kad dėl baudos neskyrimo pagal nacionalinę atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo programą nebūtų pažeistas SESV 101 straipsnio veiksmingo ir vienodo taikymo reikalavimas, toks vertinimas gali būti taikomas tik esant visiškai išimtinėms situacijoms, pavyzdžiui, tuomet, kai įmonės bendradarbiavimas turėjo lemiamą reikšmę nustatant kartelį ir veiksmingai už jį nubaudžiant (2013 m. birželio 18 d. Sprendimo *Schenker & Co. ir kt.*, C-681/11, EU:C:2013:404, 47 ir 49 punktai).
- 65 Darytina išvada, kad, kaip išvados 92 punkte pažymėjo generalinis advokatas, nėra jokių garantijų, kad įmonė, kuri prašo pasinaudoti atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo programa, bus atleista nuo baudos arba ji jai bus sumažinta.
- 66 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad, nedarant įtakos atsakymui į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo pirmąjį ir trečiąjį klausimus, *ne bis in idem* principas gali būti taikomas konkurencijos teisės įgyvendinimo procedūrai, nepaisant to, kad dėl atitinkamos

įmonės, kuri jau buvo persekiojama vykdant kitą procedūrą, kurioje priimtas galutinis sprendimas, dalyvavimo atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo programoje per šią naują procedūrą gali būti tik konstatuotas šios teisės pažeidimas.

- 67 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į ketvirtąjį klausimą reikia atsakyti: Chartijos 50 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad konkurencijos teisės įgyvendinimo procedūrai, per kurią dėl atitinkamos šalies dalyvavimo nacionalinėje atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo programoje šios teisės pažeidimas gali būti tik konstatuotas, gali būti taikomas *ne bis in idem* principas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 68 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 50 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiama valstybės narės konkurencijos institucijai atlikti tyrimą dėl įmonės veiksmų ir prireikus skirti jai baudą už SESV 101 straipsnio ir atitinkamų nacionalinės konkurencijos teisės nuostatų pažeidimą dėl elgesio, kuris turėjo antikonkurencinį tikslą ar poveikį tos valstybės narės teritorijoje, nors kitos valstybės narės konkurencijos institucija nurodė šį elgesį savo galutiniame sprendime, priimtame dėl šios įmonės po to, kai buvo baigta SESV 101 straipsnio ir atitinkamų tos kitos valstybės narės konkurencijos teisės nuostatų pažeidimo nagrinėjimo procedūra, jeigu tas sprendimas nėra grindžiamas išvada dėl antikonkurencinio tikslo ar poveikio pirmosios valstybės narės teritorijoje.**
- 2. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 50 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad konkurencijos teisės įgyvendinimo procedūrai, per kurią dėl atitinkamos šalies dalyvavimo nacionalinėje atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo programoje šios teisės pažeidimas gali būti tik konstatuotas, gali būti taikomas *ne bis in idem* principas.**

Parašai.